

Poul Rasmusen: I Anledning af, at Kultusministeren under Finanslovens første Behandling udtalte sig om Lempelser i de nye Regler om Alumnebetalingen paa Sorø Akademi, vil jeg tillade mig at forespørge, om den højtærede Minister har foretaget sig noget videre i saa Henseende.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Jeg skal paa den sidste ærede Talers Forespørgsel svare, at Ministeriet er sindet til paa Tillægsbevillingsloven for indeværende Aar at søge Hjemmel til at lade Betalingerne for Alumnerne for Sorø Akademi i dette Skoleaar være uforandret og endvidere at søge Hjemmel til, at der oprettes flere Pladser med Moderation end hidtil, i et Antal, der vil blive bestemt efter Forhandling med Rektor, der har et Skøn over, hvor mange saadanne Pladser der vil være nødvendig. Dette er Ministeriet sindet at gøre, og jeg tror at have Udsigt til, at det andet Ting vil billige et saadant Forslag.

Ordføreren (Bramsen): Jeg vil kun sige, at jeg forstod den højtærede Indenrigsminister saaledes, at han tilsagde os paa den fraværende Minister for offentlige Arbejders Vegne, at han vilde opfylde begge Tingenes Ønsker om en venskabelig og hensyntagende Overenskomst angaaende Forstaaelsen af Overenskomsten af 1902 mellem Ministeriet og de paagældende private Jernbaneselskaber. Til Oplysning om det Grundlag, paa hvilket Udvalget har udtalt, at det syntes, at der herskede nogen Usikkerhed om Artikel 5 i den paagældende Overenskomst af 1902, vil jeg dog anføre, at det formentlig foreligger oplyst, at Kommissarius, afdøde Kammerherre Skrike, i sin Tid har hævdet den Opfattelse, at Beskadigelser af Broen ved Skibsfart og Naturbegivenheder ikke henhørte under Overenskomsten mellem de paagældende Baner og Ministeriet. Og det var netop i Henhold til denne Opfattelse, at man i de forløbne Aar har fulgt den Praksis, som man har fulgt. Jeg nævner dette for at retfærdiggøre vort Udtryk om, at der hersker Usikkerhed om Udstrækningen af den Forpligtelse, der blev paalagt de paagældende Jernbaneselskaber.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandling.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C.) og dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneste Behandling af Forslag til Lov om Fællesstyre af de grønlandske Anliggender.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C.; Udvalgets Erklæring i Tillæg B.)

Formanden: Til Sagens Behandling i dette Møde kræves Tingets Samtykke. Dette forudsættes givet, hvis ingen udtaler sig derimod. (Ophold). Det er altsaa givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (A. Lund): Ved dette Lovforslags Behandling i det andet Ting er der foretaget 2 Ændringer, Titlen er ført tilbage til den Form, den havde ved Forelæggelsen, og i § 6, der blev indsat her, er der foretaget den Ændring, at de 3 sidste Linier af Paragraffen bortfalde. De indeholdt den Tidsfrist, der var givet Revisionskommissionen, som skal nedsettes ifølge Forslaget, til at behandle disse grønlandske Forslag. Denne Tidsfrist, at Kommissionens Arbejde skulde være færdigt i Løbet af Vinteren og Foraaret, er bortfalden. Da ingen af disse Ændringer forandrer Lovforslagets Karakter angaaende Enheden i Grønlands Styrelse, har Udvalgets Flertal indstillet, at Lovforslaget vedtages i den ændrede Form.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Som det er oplyst af den ærede Ordfører, er den ene Ændring kun en Ændring af Titelen, og den Ændring, som den ærede Ordfører nævnte sidst, om den Frist, der i dette høje Ting er sat i Lovforslagets § 6 for det Udvalgs Arbejde, som inden Lovens Revision skulde nedsettes, vil efter min Mening i Praksis ikke faa nogen Betydning, idet det er givet, at ingen Indenrigsminister, der skal have den Opgave at søge Hjælp hos et saadant Udvalg, der efter Lovforslaget, saaledes som det foreligger nu, jo væsentligt skal bestaa af Mænd, der ere beskæftigede med det praktiske Arbejde i Grønland, vilde kunne være tjent med, at Udvalget ikke tog Affære i Løbet af den Vinter, hvor Arbejdet paabegyndes, da disse i Grønland i Virksomhed værende Mænd selvfølgelig maa tilbage igen til Grønland om Foraaret. Det er jo ikke saaledes, at der er Forbindelse til enhver Tid; naar man